

ΣΥΝΔΙΣΜΟΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΒΕΡΑΝΔΕΣ ΚΑΙ
ΠΑΚΑΝΙΤΟΣ
10577 ΛΟΔΙΑ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΦΥΛΛΟ 102
ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2000

τα δικά μας νεα από τον ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Τι δείχνει ο τρίμηνος εργατικός ξεσηκωμός

ΜΠΟΡΟΥΜΕ

να αναχαιτίσουμε
το αντεργατικό
τερατούργημα

Κανένας νόμος που στρέφεται εναντίاً μας,
ενάντια στην ίδια μας τη ζωή, δεν οριστικοποιείται

ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ!

Οι κινητοποιήσεις μας παρακαταθήκη
για τους αγώνες του αύριο

2001

ΕΙΡΗΝΙΚΟ - ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ

Το ΔΣ του Συνδικάτου Οικοδομών & Εργαζομένων στα Δομικά Υλικά & τις Κατασκευές, με την ευκαιρία του καινούργιου χρόνου ΕΥΧΕΤΑΙ σε όλα τα μέλη του Συνδικάτου και τις οικογένειές τους, το 2001 να είναι χρονιά εκπλήρωσης των επιθυμιών και υλοποίησης των στόχων τους.

Χρονιά ανάπτυξης των ταξικών αγώνων, σφύρησης της ενότητας της εργατικής τάξης, ενδυνάμωσης της κοινής δράσης όλων αυτών που χτυπιούνται από την αντεργατική πολιτική

της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κυβέρνησης. Χρονιά δημοκρατίας του Λαϊκού Μεταπαι, αντίθεσης της εργατικής τάξης και των συμμάχων της, ανατροπής της αντεργατικής πολιτικής για τη σωτηρία της κοινωνικής ασφάλισης, του Ψάρου - Βιάρου, για την προστασία των κατακτήσεων και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, για ν' ανοίξει ο δρόμος για έναν κόσμο δίκαιο, ειρηνικό, χωρίς καταπιεστές και καταπιεζόμενους, εκμεταλλετές και εκμεταλλεμένους.

Το χειμερινό οικοδομικό επίδομα παρατείνεται έως τις 19 Γενάρη

Ο ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ - ΝΟΕΜΒΡΗ - ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Παρακαθήκη για τους αγώνες του αύριο

Συνάδελφοι,

Παρά τις έντονες αντιδράσεις του κλάδου και συνολικά των εργαζομένων, αντιδράσεις που εκφράστηκαν μέσα από πολλαπλή δράση και απεργιακές κινητοποιήσεις στις 10 Οκτώβρη, 28 Νοέμβρη και 7 Δεκέμβρη, καθώς και με το παλλαϊκό συλλαλητήριο που διοργάνωσε το ΠΑΜΕ στις 21 Οκτώβρη, η κυβέρνηση δε δίστασε να κάνει το αντεργατικό τερατούργημα νόμο του κράτους.

Η κυβέρνηση, πιστός υπηρέτης του νόμιου και ξένου κεφαλαίου, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά την εχθρότητα της απέναντι στους εργαζομένους, ψήφισε το στέλσο του θανάτου που δικαιολογημένα ονομάστηκε η κατάκτηση του αύριο για την εργατική τάξη, έδωσε τη χαρακτηριστική βολή στην πλήρη απασχόληση, ενίσχυσε την εργοδοτική τρομοκρατία, αφαιρώντας παράλληλα το δικαίωμα στη δουλειά σε χιλιάδες εργαζομένους, μέσα από την καθάρηση του ορίου του 2% στις ομοεικές απολύσεις και τη μεταρρύθμιση του από 4% έως 8% ανάλογα με τον αριθμό των εργαζομένων στις επιχειρήσεις, έδωσε ένα μάστιγ 25 dies, το χρόνο στους επιχειρηματίες με τη μείωση της εργοδοτικής ασφάλειας κατά 18%, αρνούντο ταυτόχρονα τα οικονομικά του ΙΚΑ.

Είναι σίγουρο πως η κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να προχωρήσει στη υποβολή της πιο ακραίας εργοδοτικής απαίτησης αυθαίρετα και ασυνείδητα, αν χρόνο τώρα στις πλειοψηφίες ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, καθώς και στις πλειοψηφίες άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων δεν εγκριόταν ο λογική και η συμπεριφορά της υποστήριξης και της ενσωμάτωσης στις στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου, που μονοπώλησε της ΕΕ, στο όνομα του «μονοδρόμου» και της παγκοσμιοποίησης του οικονομίου.

Δυστυχώς θα ήταν σήμερα τα πράγματα για την εργατική τάξη, αν οι παραπάνω ηγερσίες δεν έπεσαν το δηλητήριο της οικονομικής συνάντησης και του οικονομικού διαλόγου, αν ασταμάτητα δε βολιζάν στο βόρικο της προδοσίας και του ξεπουλητισμού των εργατικών δικαιωμάτων.

Οι εργαζομένοι δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από αυτές τις δοκιμασίες υποταγμένων ηγερσίες, πρέπει να απαλλαγούμε από αυτές.

Πρέπει να πάρουμε την υποπόθεση στα χέρια μας, χωρίς καμία καθυστέρηση, πρέπει να αναπτύξουμε τους αγώνες μας να αρχίσω η αντίσταση πορεία: Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ, Η ΑΝΤΙΠΘΕΣΗ.

Κάπο από τη σημαία του Πανεργατικού Μετώπου (ΠΑΜΕ) πρέπει να γίνονται οι αγωνιστικές ταξικές παρουσιάσεις στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Οι κινητοποιήσεις του Οκτώβρη και Νοεμβρη σε όλη τη χώρα, η οργανωσιακή και μεθοδικότητα που τις διέκρινε, πρέπει να μας γυμνάσει με αποδοξία για την εκ-

πλήρωση αυτού του στόχου και είναι μια σοβαρή παρακαταθήκη για τους δικούς μας αγώνες του αύριο.

Ο πρώτος με τον οποίο τα κάθε λογής πόδια και διαχειριστές του συστήματος αντιμετώπισαν τον εργατικό ξεσηκωμό Οκτώβρη και Νοεμβρη, η πλήρης οπισθοκατάποση του από τα ΜΜΕ, δείχνει την τρομαρά τους μπροστά στη δύναμη του αγωνιστικού παραδείγματος, δείχνει τον πανικό που τους καταλαμβάνει βλέποντας τις γραμμές της μετωπικής ομοεικής αντίστασης με τη σημερινή πραγματικότητα να ενισχύονται καθημερινά όλο και περισσότερο.

Η εργατική τάξη της χώρας μας με τον ξεσηκωμό της απέδειξε ότι εκτός από το δρόμο της «αντιανάθεσης» και της «απαμείωτης» δρόμο βολικό στον οποίο προσκοπώνται οι απεργούντες οι συμβιβασμένοι συνδικαλιστές ηγερσίες έβγα το δικό της δρόμο, το δρόμο της αντίστασης και συγκρούσης με την αντιλαϊκή πολιτική της έντονης και της ταξικής με τα άλλα λαϊκά

στρώματα, για το ρήγμα και γκρέμισμά της.

Συνάδελφοι,

Ο κλάδος μας πρωτοστάτησε στους ενωτικούς αγώνες, για να μην περάσει το αντεργατικό έκτρομο, πρωτοστάτησε στην αναμείωση του με σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής.

Στο ερώτημα ποια θα είναι η «αύρινη μέρα» απαντάμε χωρίς κανένα ίχνος τολάνευσης.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Γιατί είμαστε βαθιά πεπεισμένοι ότι η αξιωματική επιθετικότητα του κεφαλαίου και των κομμάτων του δεν αντιμετωπίζεται με «διαλόγους» και ταξική συνεργασία, αντιμετωπίζεται με την οργανωμένη αντίσταση και ανεπιβίβαση, με τη σύγκρουση και ρήξη.

Αυτό πρέπει να μελοποιήσει το σύνολο του κλάδου, όλους τους εργαζομένους, όσους πιστεύουν σε κάποια στιγμή ότι με συμβιβασμούς, χωρίς ρήξη και συγκρούσεις, μπορεί να αντιμετωπιστούν την εκσυ-

χρονιστική λαίλαπα που κτυπά το κορμί της εργατικής τάξης.

Δεν παρανοήσουμε τις δυσκολίες που έχουμε μπροστά μας και είναι σίγουρα μεγάλες, δεν είναι όμως και αεθέριστες.

Αρκεί: Να καταλάβουμε τη δύναμή μας και να την εκφράσουμε στους δρόμους του ανυπακούητου ταξικού αγώνα.

Τότε: Θα αναγκαζόμαστε να νόμο - τερατούργημα που μας οδηγεί στην πιο ακραία ομηρία στην εργασία.

Τότε: Θα τους κόψουμε κάθε διάθεση να προχωρήσουν στα μέτρα που έχουν εξεργήσει και αποκοπών στην πλήρη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης.

Τότε: Θα πετύχουμε στον σκοπιμοτακτικό του εκσυγχρονισμού να ανεργιακά μέσα των κυβερνήσεων του κεφαλαίου, που στόχο έχουν όχι μόνο την αφέρση κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας, αλλά συνολικά την ιδεολογική και πολιτική ενσωμάτωση της εργατικής τάξης με το σύστημα και την οριστική

της υποταγή σ' αυτό.

Τότε: Θα σταματήσει η άβυσσος κατάσταση που έχει επιβληθεί στους χωρίς δουλειά και βάζει σε κίνηση τη ζωή μας, καταστρατηγική κατακτήσεις και δικαιώματα μας.

Τότε: Θα υποβοηθηθεί το ζυγο, 3ήμερο, 35ωρο. Θα αφαιρούν μεροκάματα και συντάξεις.

Τότε: Θα ανοίξει ο δρόμος για να υπάρξει δουλειά για όλους, για να επιβιώσουν ανθρώπινα οι άνθρωποι, για να λυθούν τα ασφαλιστικά μας αιτήματα.

Τότε: Θα ανοίξει ο δρόμος για δημοσίω δωρεάν για το δικό σύστημα υγείας, αναβαθμισμένη ασφάλιση και παιδεία.

Συνάδελφοι,

Σήμερα όλοι πρέπει να κατανόησουμε το μέγεθος της επίθεσης που δεχόμαστε, όλοι να στρατευθούμε για να υπερασπίσουμε κατακτήσεις και δικαιώματα μας.

Αν δεν αναγκαζόμαστε ο νόμο - τερατούργημα, αν προοπτικά δεν ανατραπεί μαζί με

«Το δίκιο θα κριθεί στους δρόμους»

Η ομιλία του εκπροσώπου του ΠΑΜΕ και προέδρου της Ομοσπονδίας Οικοδόμων στην απεργιακή συγκέντρωση της 7ης Δεκέμβρη 2000

Συνάδελφοι, εργάτες, εργαζόμενοι της Αθήνας, άνεργοι και συνταξιούχοι, ταξικά μας αδέρφια έξω εργάτες,

Το Πνευματικό Αγωνιστικό Μέτωπο, χιλιάδες εργαζόμενοι απαιτούν, τώρα, την αποποίηση του απεργιακού τερατοεπιγίγματος της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που έφερε να ψηφιστεί στη Βουλή.

Δε χώρες βελτίωσης, δεν παίρνει για τρία, οδηγεί στον εργαστικό μισαισμό.

Χτυπάνε πισώπλατα την εργατική τάξη, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες που συναλλάσσονται με την κυβέρνηση και τους βιομηχάνους προσαθώντας να ωρασιοποιήσουν με ψευτοπροτάγματα το νοσηρό σχέδιο - έκτρωμα, που γέννησε η νεοφιλελεύθερη σπλινακή πολιτική και ο σπληνικός μισοκόκορας.

Δυσωμή τη μάχη στην απεργία στις 20 Οκτώβρη, στην παλλακή κινητοποίηση του ΠΑΜΕ στις 21 Οκτώβρη, στις απεργίες σε μια σειρά κλάδους, ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική που χτυπάει το δίκαιωμα στη δουλειά και τα εργασιακά δικαιώματα, που υποβιβάζει και εμπροσπορεύει την υγεία και την παιδεία, που κάνει ακόμα πιο αντιδραστική τη δημόσια διοίκηση, που προετοίμαζε για την κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης.

Χιλιάδες εργάτες, εργαζόμενοι, έστειλαν το αγωνιστικό μήνυμα, να μην περάσουν, να μην εφαρμόσουν τα απεργιακά μέτρα.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με τη στήριξη της ΝΔ, ακώλυτος πολιτική για λογαριασμό των βιομηχάνων, των εργοληπτών, των τραπεζιτών, της πλουτοκρατίας, υλοποιώντας τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Λευκής Βίβλου των πολυεθνικών, έχει έρθει σε πλήρη αντίθεση με τους εργαζόμενους, μας έχει κηρύξει τον πόλεμο.

Με τη σημερινή απεργιακή κινητοποίηση δίνουμε ακόμα μια αποφασιστική απάντηση και διαρρηγνύουμε ότι ο αγώνας αυτός, για το ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, το ΠΑΜΕ, αποτελεί ομαρτία νέων δυναμικών κινητοποιήσεων.

Είναι γελοσιόγνη, η κυβέρνηση και οι οικονομικά της στηρίγματα, εάν πιστεύουν ότι θα καθάρουν με την ψηψίση του απεργιακού νοσηρόεξιδιο αξιοποιήσουν τους αντικοινωνικούς για το λαό, συστηματούς δυνάμεις, μέσα στη Βουλή.

Θα συγκρατούμε στους δρόμους, στους τόπους δουλειάς. Στο καμίνι της ταξικής πάλης, θα κριθεί το δίκιο.

Αυτό είναι το καθήκον της εργατικής τάξης για το να επολεμο διαστημα. Κι αυτό απαιτεί αγωνιστικό πρόγραμμα εκ δεκάς ομαρτίες, εκ κάθε κλάδο, οργάνωση, επιρηπλήθη αγώνα στους τόπους δουλειάς, ασφαλή λήψη της εργατικής αλληλεγγύης και της ταξικής ενότητας της εργατικής τάξης.

Πρέπει να πετύχουμε οργάνωση, που «θα κερδίσει» όπου τολμήσει να κάνει απολύτως συνδικαλιστικό, που θα κρίνει στον αγώνα δυνάμεις ενάντια στην κατάληψη του θωρού, όπου αυτό επικρατήσει, που θα δίνει τη φωνή τους, τους χώρους δουλειάς και τους εργάτες μεταξύ τους.

A. ΖΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

Πρέπει να πετύχουμε οργάνωση που θα δίνει τη μάχη, θα μαζικώνει τα ομαρτίες, θα αναθεώρει το επίπεδο της ταξικής απαιτητικότητας και συνειδητοποίησης, θα απομονώνει τις συμβιβασμένες ηγεσίες.

Συνάδελφοι εργάτες, εργαζόμενοι,

Το απεργιακό τερατοεπιγίγμα της κυβέρνησης και της ολιγαρχίας του πλουτου καταγοι το θωρο, το σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας, τη βασικόεκτη κατοκτήηση του αιώνα.

Δεν θα το επιτρέψουμε. Κάθε εργάτης έχει χρόνο, πρέπει να αναθεωρήσει τη μεγάλη ταξική του ενότητα και να πάρει τη θέση του στους αγώνες που έχουμε μπροστά μας.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ καταγοι το θωρο και προσπαθεί να επιβάλει την ελαστικοποίηση του ωρηρίου, τη λεγομένη διευθέτηση του χρόνου εργασίας εκ χρονική βία.

Μας προκαλούν, αγκιλητώνουν εκ βάρος της εργατικής τάξης, εκ βάρος της εργατικής λαϊκής ογκογένεσης.

Το καθένας της μισωτικής δουλειάς θα γίνει ακόμα πιο αποτοπια, θα ενσθθεί η εκμετάλλευση, θα πιωχθεί στον ασέρα κάθε δυνατότητα ελεύθερου χρόνου και οικογενειακό προγραμματισμό, θα αμείβονται τα εργατικά στηρίγματα και οι επαγγελματίες ασθένειες, θα ψωφωθούν ακόμα πιο ψηλά εμψοδα στη συλλογή δράση και τη συνδικαλιστική οργάνωση.

Ο απεργιακό στόχο είναι στρατηγική σημασίας και κάνουν ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη της ολικής πάλης, της σύγκρουσης για την ανατροπή της επικίνδυνης πολιτικής και των φορέων της.

Το κυβερνητικό τερατοεπιγίγμα αυξάνει το όριο των ομαδικών απολύσεων, απαλλάσσει τους εργοδότες από μεγάλο μέρος των ασφαλιστικών εισοδημάτων - αποσυμμετρώσε ακόμα την οικονομική βία των ταξικών, χαρακτηριστών των ελληνοκόκο.

Είναι ερξάνονται η κυβέρνηση και οι υπουργοί της. Έχουν το θωρο να μάλιν για την αντιμετώπιση της ανεργίας από εφορμαζόντας την αντιλαϊκή πολιτική καταδράζον πάνω από 600 χιλιάδες ανέργους

στην εξθβλίωση και το 25% του εργαζόμενου λαού κάτω από το όριο της φτώχειας. Δουλεύουν για την αύξηση των κερδών της πλουτοκρατίας, από μόνο επιμνημόν. Επάνω στα τερατία κέρδη που καρπώνονται οι βιομηχανοί, συσπολογίζουν τώρα τα διακοσμητικά της προέδρης απλήρωτες δουλειές από τη δευτέμηση, τα διακοσμητικά της απασχολής από τις ασφαλιστικές εισοορσές, από τα προγράμματα της υποασχολήσης.

Οι βιομηχανοί ελίσσονται, γιατί τα θέλουν όλα και μονομιάς, χρησιμοποιούν την κυβέρνηση ως υπηρετή τους και της διωκουν προγράμματα στο παιχνίδι του αποπροσανατολισμού.

Μεταδύνα αούτολο τα κυβερνητικά και κομματικά θέματα του ΠΑΣΟΚ, όταν υπόσχεσαν βάσει ενσθνης.

Το εκμεταλλευτικό σύστημα που προκινού, η πολιτική τους, γεννάει νέους ανέργους.

Στόχος τους είναι, το μίσωσμα της ανεργίας, μια θέση εργασία για δύο και τρεις «αποσχιολήμενος, που θα εργοπληρώσει».

Τι αυτό χτυπάν την πλήρη - σταθερή απασχολήση και την περιβαρπούν με τις απολύσεις; και την επέκταση της μερικής απασχολήσης, κάθε μορφή υποασχολήσης.

Είναι ολοφάνερο ότι με την ελαστικότητα και τη διευθέτηση οι ανάγκες των επιχειρήσεων δεν θα καλύπτονται με νέες προσλήψεις, αλλά με την αύξηση του ημερησίου εργάσιμου χρόνου, με την εντατικοποίηση της δουλειάς.

Υπονομίζουν το μέλλον της νεολαίας. Θερμαίνουν την νέα γενιά στο Μινιαγόρο των κερδών της πλουτοκρατίας.

Να το σκεφτούμε καλά, να σκεφθεί ο κάθε ένας εργατικό και την ενότητα του απάντησε στη νέα γενιά.

Από τις εξελίξεις, που ζήσαμε όλο αυτό το διαστημα, βγαίνουν για όλους τους εργαζόμενους καθοριστικές σημασίας συμπεράσματα για την πορεία του κινήματος.

Χρεωκόμοι η λαϊκή της ανιστόρητης «κοινωνικής συνεισθεσης» και της ταξικής υποεργασίας», των κοινωνικών διαλογών της απάτης.

Συνέχεια στη σελ. 4

την πολιτική που προσπαθεί να τον επιβάλει, θα οδηγηθούμε στην πιο εκκρία ομυρία στην εργοδοσία, στην απεργιακή στη φτώχεια σε μια εργασιακή και κοινωνική ζούγκλα.

Για να σταματήσουμε τα σχέδιά τους, που μαθηματικά οδηγούν εμάς και τα παιδιά μας στο «δουλειά χωρίς ζωή, χωρίς δίκαιωμα», στο νόμο-τερατοεπιγίγμα πρέπει να αντιπαραθέσουμε το «ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ».

Συνάδελφοι,

Κανένας νόμος που στρέφεται ενάντια μας, ενάντια στην ίδια μας τη ζωή δεν οριστικοποιείται. **ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ.**

Αυτό διδάσκει η μακρόχρονη ιστορία των ταξικών εργατικών αγώνων.

Αυτό και σήμερα έχουμε καθήκον ΟΛΟΙ να το επιβεβαιώσουμε στην πράξη.

Συνάδελφοι,

Το σήμερα και το αύριο το δικό μας και του παιδιών μας ΑΠΑΙΤΕΙ:

Το νοσηρό σχέδιο που αντιπνάζει το θωρο - τωρο και σπρόχνη στη λαμπήση της υποεκμετάλλευσης την εργατική τάξη, να μείνει κενόκοχο στα χέρια κεφαλαίου και κυβερνήσεων του.

Η μεγάλη μάχη που έχουμε μπροστά μας.

ΑΠΑΙΤΕΙ:

- Να δυνάμωσουμε την εργατική μας.

- Να ορθώσουμε μέτωπα αντιστάσεως εκ κάθε χώρο δουλειάς, όπου η εργοδοσία πάει να κάνει καθεστώς των εργασιακό μισαισμό.

- Να κάνουμε ανίσωγο κάθε εκθιστικό, διαποτιστικό, προποκατικό μηχανισμό της εργοδοσίας.

- Να ισχυροποιήσουμε το πνεύμο της **ΑΛΛΗΛΕΓΥΤΗΣ** και το συντονισμό δράσης με όσους αντιστέκονται στα μισωρά σχέδια κεφαλαίου - κυβερνήσεων του.

ΟΛΟΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

ΣΤΟ ΚΑΜΙΝΙ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ.

Φραγμός στα σχέδια των Ισχυρι

Το Σεπτέμβριο και επί ένα δεκαήμερο η Πράγα φιλοξένησε δύο πολύ σημαντικές εκδηλώσεις, που είχαν ως συνέπεια τη μεταστοιχείωση της ταξικής πρωτεύουσας σε αστυνομικρατικό μολή, καθώς το συμφέροντα που εξεφωράν οι διοργανωτές των δύο εκδηλώσεων ήταν σε διαμετρικά αντίθετη κατεύθυνση μεταξύ τους. Σε ολόκληρο το δεκαήμερο, η Πράγα θυμίζει πόλη σε «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» ή σε «κατάσταση πολέμου».

Η πρώτη εκδήλωση - προγραμματοποίησε με επιθυμία και πρωτοβουλία της ταξικής κυβέρνηση - ήταν η 55η ετήσια συνέλευση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) και της Παγκόσμιας Τράπεζας (ΠΤ), στην οποία μετείχαν 182 υπουργοί, τραπεζίτες, μεγαλοεπιχειρηματίες και άλλοι εκπρόσωποι της διεθνούς χρηματιστικής ολιγαρχίας. Η δεύτερη εκδήλωση που περιλάμβανε τις πολυήμερες και πολύήμερες εκπομπές στους δρόμους της ταξικής πρωτεύουσας - μετέχων συνόλου καλύτες μέλη κομμουνιστικών και εργατικών κομμάτων ή άλλων οργανώσεων και οπλοπολίτες που αντιτίθενται στο ιμπεριαλιστικό μοντέλο παγκοσμιοποίησης της οικονομίας - πραγματοποιήθηκε παρά και ενάντια στην επιθυμία της ταξικής κυβέρνησης.

Η πλειοψηφία των ταξικών και διεθνών μεσών μαζικής ενημέρωσης - που ελέγχονται από πολυεθνικές και μεγαλοεθνικές - πρόβλεψε τις δύο εκδηλώσεις με τρόπο, ώστε η κοινή γνώμη να σχηματίζει την ενόρα, σύμφωνα με την οποία: Οι Διεθνείς και ΠΤ (τραπεζίτες, μεγαλοεπιχειρηματίες όλο ο γινώσκοντες Τζορτζ Σόρος κ.ά.), ήταν οι «καλοί» και οι «πολιτευόμενοι», που ακολουθούν τα οδοάρια με τα προβλήματα της παγκόσμιας οικονομίας και παίρνουν τα καλύτερα μέτρα για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων (φραγμός εναντίον κ.λ.π.).

Οι μετέχοντες στις διεθνολογικές, οικονομολογικές και πορτοφόλι διαμορφωτές ενάντια στο ιμπεριαλιστικό μοντέλο παγκοσμιοποίησης και για τη διάλυση του ΔΝΤ και της ΠΤ, ήταν οι «κακοί» και οι «βαρβαροί». Στα πλαίσια οι, οι περισσότεροι έβνοι ανταποκριτές και απεσταλμένοι ραδιοηλεκτρονικών μέσων και εφημερίδων, χαρακτηρισμένη τους δεκάδες χιλιάδες ξένους που επισκεφθήσαν την Πράγα, για να εκφωράνουν μαζί με τους Τεχνικούς την αντίθεση τους στις επελογές του ΔΝΤ και της ΠΤ, σαν τους βαρβαρούς που ήρθαν

Η Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ, η 55η Σύνοδος του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, οι εκπρόσωποι της διεθνούς χρηματιστικής ολιγαρχίας, η ιμπεριαλιστική παγκοσμιοποίηση και οι διεθνήτες από ολόκληρο τον κόσμο

Ενώπιον στην παγκοσμιοποίηση διαβήσαν οι χιλιάδες που συγκεντρώθηκαν στην Πράγα (αριστερά). Στην Νίκαια (δεξιά) όθνησε ένα καλό μάλιστα στους αραχτώς τον «15» της Ε.Ε.

Ελπιδοφόρο προσκλητήριο στη Γαλιλία

Οι δεκάδες χιλιάδες διεθνήτες που κατέκλυαν τη Νίκαια, όπου οι «15» αποφώσαν να τροχολογήσουν την Ευρώπη τους σε πιο αντιρασιακή «ανοικτοήμερη» πορεία, έστειλαν ηγρότατο και ειρηνικό μήνυμα αγωνιστικής αντίστασης. Οι πρωτοφανείς σε μέγιστοτητα διεθνήσεις, που έγιναν κάτω από συνεχή βροχή, επιβεβαίωσαν όχι μόνο το μέγεθος της λαϊκής αντίστασης στις επελογές των πολιτικών υπαλλήλων των πολυεθνικών, αλλά και την αποφασιστικότητα των εργαζομένων, να παρηγορήσουν αποφασιστικά, για τη δημιουργία στην Ευρώπη που οραματίζονται, την Ευρώπη που τους αξίζει. Μια Ευρώπη, χωρίς πολέμους, χωρίς εκμετάλληση και εξεθλίωση, μια Ευρώπη της αλληλεγγύης των λαών.

Οι διεθνήτες στη Νίκαια, που αποτελούν συνέχεια αυτών στο Σιάτλ και την Πράγα, επιβεβαίωσαν πεπεισμένα ότι όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι επέλεγον τον δρόμο του αγώ-

να, ενάντια στον «παγκοσμιοποιημένο» ιμπεριαλισμό και τη βαρβαρότητα που επιβάλλει στην ανθρωπότητα. Η φωνή τους ακούγεται πιο δυνατή και καθαρή και αποτελεί ελπιδοφόρο προσκλητήριο αφίστανσης και μάχης σε ειρηνότερο λαϊκό σπράγμα. Σε κάθε συνάντηση κορυφή, τους γυάλει η σούστα, σπινθηροποιεί τη σκωπτική συνάντησή και της ιμπεριαλιστικής παλινδυσίας. Οι εκπρόσωποι των πολυεθνικών και της «ενός τάξης», όπως οι 15 ηγέτες της Ε.Ε., έχουν συνειδητοποιήσει πως σε κάθε βήμα τους να απίστηνται ολόκληρη και να απελευθερώσουν την ανήσυχον των λαών, που καταδυναστεύονται και λεηλατούν. Γι' αυτό, δε δίστασαν και πάλι να χρησιμοποιήσουν τα υπερδουράκια τήχη της αστυνομίας και της μινι-βαν, ανώγειτες, κορόλα και τραυματιστές δεκάδες διεθνήτες. Αντιλαμβάνεται, όμως, πολύ καλά ότι με την επίθεσή πηληγής το μόνο που καταφέρνουν είναι το ακριβώς αντίθετο. Μπορεί ο Ζ.

Σιράκ να εξεφωρεσε την ικανοποίησή του, γιατί «τα επεισόδια εντύχως τέθηκαν υπό έλεγχο», αλλά ο Λ. Ζοσπέν, περιστερόσο «εξέπικνος», προσπαθήσε να διασπάσει τους διεθνήτες. Κυνεϊς βέβαια, δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι το σύνολο των διεθνήτων που πλημμύρισαν κάθε γωνία και δρόμο στη Νίκαια ξεκίνησαν από την ίδια αφετηρία ή έχουν ακριβώς τους ίδιους στόχους. Πρόκειται για ένα πολυάριθμο και πολυμορφικό κίνημα, το οποίο, όμως, ενόψει η αντίθεση στην Ευρώπη των πολυεθνικών και του πολιτικού, στην Ευρώπη που καταδυναστεύεται τις κοινωνικές και δημοκρατικές κατωκτίσεις, στην Ευρώπη που πάνω απ' όλα βάσει τη κέρδη του κεφαλαίου και δε διατίθεται να τρέψει τους κυριώτερους της με βουτηγμένα λήματα και σκουπίδια. Πρόκειται για ένα κίνημα, το οποίο πάραυτα στο συνηθισμένο του, δεν είναι πάντα ξεκάθαρος ο προσηγορευτικός του, ένα κίνημα που δεν έχει δυσωπλιστεί τη συνεχή και σταθερή

οργάνωσή της πύλης. Αυτό, όμως, σε τίποτα δε μειώνει τη μάχη και τους αγώνες, που δίνει κάτω από σκληρές και αντίθετες συνθήκες. Αντίθετα, μέσα από αυτούς τους αγώνες, οραματίζεται και μπορεί να διακρίνει καθαρότερα τις ρίζες του καινού και ανάλογα να προσηγορευτεί και να συγκεντρωθεί στο απορροαστικό και αποτελεσματικό της δυναμείο.

Η Νίκαια, όπως και προηγουμένως το Σιάτλ και η Πράγα, αποτελούν σταθμούς σε μια αγωνιστική πορεία αντίστασης των λαών, ενάντια στα αφεντικά της «ενός τάξης». Είναι ανάγκη αυτή η πορεία να συνεχιστεί, με τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού αντιιμπεριαλιστικού αντιμονοπωλικού μετώπου, σε εθνικό και διεθές επίπεδο, ικανού να βάσει τη φεραγία του στις εξελέξεις. Πρόκειται για μονόδρομο, τον οποίο θα κάνουμε ό, τι παρνά από το χέρι μας για να τον ακολουθήσουν ο λαός της χώρας μας και οι άλλοι λαοί.

να καταστρέψουν τον δρόμο! Η πραγματικότητα, σχετικά με τους «βαρβαρούς» και τους «πολιτευόμενους», είναι εντελώς διαφορετική. Όσο και να έχουν διαπορευθεί, οι Ελληνες, οι Ιταλοί, οι Γάλλοι και γενικά οι ανά τη γη πολίτες, να εξεφωράνουν το κωμάτα (πετροπρόδρομος με την αστυνομία, καταπορεύσεις βιτανιών, βάζες μολύσθη κ.λ.π.),

να διεκδικήσουν καλύτερες συνθήκες ζωής, μια που ανθρώπινη κοινωνία ή σε τελική ανάλυση την κατόχηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Ο πραγματικό βαρβαρούς, βάνδαλο, και τρομοκράτες, κρυβόταν πίσω από τους «καθώς πρόπαν» γραφειοκρατικούς τραπεζίτες, μεγαλοεπιχειρηματίες και κυβερνήτες, που προβούν μέτρα

που καταβλήνουν διάωσους του καθεστώτος εκμετόλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Για παράδειγμα, πραγματικοί βαρβαρούς, βάνδαλοι και τρομοκράτες, είναι οι ηγέτες του ΔΝΤ, της ΠΤ, του ΟΟΣΑ, της ΕΕ και άλλων ιμπεριαλιστικών οργανώσεων και ιδρυμάτων που, « Διαπρόπτον συνειδητά το μεγαλύτερο εγκλημα στο όνο-

μα της προαίτιας της «δημοκρατίας» και των «ανθρώπινων δικαιωμάτων». Πρόσφατο δείγμα τους γινώσθη ό,τι πέρα το Μάρτιο συμμαχικών ενεργειών (κόποις αντέκλιση ή αίσθησή, ό, τι οι Αμερικανοί, το ΝΑΤΟ και άλλων ιμπεριαλιστικών οργανώσεων της Ομοσπονδίας Δημοκρατίας της Γουαϊκούλας κ.λ.π.) κέρπτην το θάνατο σε χιλιά-

ών και του κεφαλαίου

Η αντίθεση και οι αντιθέσεις

Ο μεγάλος πρωταγωνιστής της Συνόδου της Νίκαιας ήταν οι κριτικοί της σε μέγιστο και μεγαλύτερη διαδρομή που έγιναν τις δύο πρώτες μέρες. Αυτό το γεγονός αναγνωρίστηκε απ' όλους. Κάθε τι «δεκαετήσιον πάχυναν» μέσα στο συνδικατικό κέντρο Ακρόπολης να παρουσιάζουν τη Νίκαια ένα πολυήμερο ποτάμι διαλόγων δίχως την ισχυρή παρουσία της άλλης Ενώσεως. Της Ενώσεως της αριστεράς, της αλληλέγγυης, της ισόποσης συνεργασίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η Σύνοδος αυτή αποκάλυψε πολλές και μεγάλες αντιθέσεις, αναγνωρισμένες και συγκρούσεις. Πολλές από αυτές ήταν γνωστές και από το παρελθόν, όμως η έντασή τους στη Νίκαια ήταν κροτώτερη. Αντίθεση μεταξύ των «μεγάλων» και «μικρών», αντιθέσεις μεταξύ των «μεγάλων», αντιθέσεις ακόμη και μεταξύ των «μικρών». Τα άθλια παθήματα για το μορφομα των ψήφων και των μεριδίων της εξουσίας, οι συνυψάσεις στο προσκήνιο και το παρασκήνιο μπορεί να έδρασαν ένα αποτέλεσμα, για το οποίο όμως κανείς από τους «δεκαετήσιον» δεν είναι ευχαριστημένος. Όταν ερωτήθηκε ποιος παράγοντας που πίεσαν για έναν τέτοιο συμβιβασμό πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ο σημαντικότερος δεν ήταν τόσο το «κοινό συμφέρον» όσο ο «κοινός εχθρός», οι εργαζόμενοι και τα ελαττωράτα στοιχεία στα κράτη - μέλη, αλλά και στις υποχρεώσεις χρέος.

Έτσι η αντίθεση που κτηριαρχεί και επικρατεί είναι από τις εξής και τις σημαντικότερες αντιθέσεις, οι οποίες τρέφονται στη μεγάλη κορμαλιά, η κινητήρια δύναμη της εργατικής οικονομικής και πολιτικής ενότητας, αντιλαμβάνονται ότι η προώθηση των συμ-

φερόνων τους και των στρατηγικών τους επιδιώξεων κερδίσει μέσα από αυτή την αντιπαράθεση. Η πολιτική σκοπιμότητα, μέρος της οποίας ήταν η Σύνοδος Κορυφής της Νίκαιας, είναι το απαραίτητο στάδιο για τη διαπόλιση των πολιδικών επιχειρήσεων στην εξέλιξη τους κατά της εργατικής τάξης και των δικαιοματιών της, στο βαθμό που θα καθυστερήσει να την επιτύχουν.

Οι συνέπειες από την εφαρμογή της πολιτικής της ΟΝΕ και της πολιτικής των «αναδιωφρώσεων» ήταν καταλυτικές για τους εργαζόμενους στα κράτη - μέλη. Η ραγδαία αύξηση της ανεργίας, η οδυνηρή μείωση της αγοραστικής τους δύναμης, συνδυάστη με μια άμεση προσηλυτική επίθεση κατά των θεμελιωδών εργατικών δικαιωμάτων (δωρο, πλήρης απασχόληση, άδειες, προστασία από τις φασιστικές απειλές κ.λπ.) και των δικαιοματιών στην κοινωνική ασφάλιση. Οι διαδηλώσεις της Νίκαιας από διαδηλώσεις φερετρίας έβησαν το ίδιο θέμα, οι οποίοι οι βασικές πολιτικές επιδιώξεις της ΕΕ βρίσκουν αντίθεση στη πλειοψηφία. Ο καλύτερος και μονομέτρως συντονισμός τους που θα θέσει ως προαρκτικό αίτημα την αντροπή των βουτικών επιλογών της ΕΕ είναι επιτακτική ανάγκη, είναι το στοιχείο που θα δώσει τη χρησιμότητα αποδοτικότητας σ' αυτό το κίνημα.

Στη Νίκαια τρέφεται ένα τοξικό μείγμα των δυνάμεων των μεγάλων κεφαλαίων, των πολιτικών τους εκπροσώπων από τη μια, και των εργαζομένων από την άλλη. Η συγκρούση είναι εναποδοκίμα και απ' αυτήν θα κριθεί ποιά. Η ελίτιδα έρχεται από τη συγκρότηση ενός αντιμπερλιστικού, αντιμονοπωλιακού κινήματος σε κάθε κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την κοινή τους πάλη στο επίπεδο της Ένωσης.

δες εθνούς (παιδιά, γυναίκες, γοναδές, παππούδες και γονιάδες) και καλύτερη διακείωση εργατοσύνα και την υποδομή μιας ολόκληρης χώρας.

• Δηλώνουν υποκριτικά πως αγωνίζονται για το πρόβλημα των αναπτυσσόμενων και υποεργαζόμενων χωρών (εξελίσσονται της οικονομίας, της πείνας, της φτώχειας, της πορνείας κ.λπ.) και όχι μόνο δεν κάνουν τίποτε για την

αντιμέτωπη τους αλλά παίρνουν μέτρο που το επιδεινώνουν. Για παράδειγμα, ενώ δηλώνουν πως βιάζονται τις χώρες αυτές για την αντιμετώπιση των προβλημάτων υποεργασίας, στην πραγματικότητα η βροφεία που προσφέρουν στις φτωχότερες χώρες (νέα δάνεια, οικονομικές ενισχύσεις ή και διακορυφές ενισχύσεων) συνδυάζεται πάντα με μέτρα που οδηγούν σε μεγαλύτερη υπερ-

γνώμη πως δεν είναι ανθρώπινο, αλλά πως και οι ίδιοι αγνοούν και φροντίζουν για το... «κοινό καλό». Στα πλαίσια αυτά, οκουσαμε τον πρόεδρο της Πογκκομάας Τράπεζας James Wolfensohn - ενώ βρίσκονταν σε εξέλιξη στην Πράγα οι διαδηλώσεις ενάντια στο μοντέλο υπερμερλιστικής παγκοσμιοποίησης της οικονομίας - να κάνει «αυτοκριτική» να λογαριασθεί της χρηματιστικής ολιγαρχίας. «Κάτι δεν πάει καλά όταν το 20% των πλουσιότερων κατοίκων της γης κερδίζει το 80% του παγκοσμίου πλούτου. Δεν είναι ουσιαστικό το 10% του πληθυσμού να καρπώνεται το 50% του εθνικού εσοδήματος, όπως συμβαίνει σε πολλές χώρες», είπε χαρακτηριστικά ο Wolfensohn.

Όμως, για τις φτωχότερες γόμενες, είναι ότι και για τα πλάτα λαϊκά στρώματα των εργαζομένων να όλα τα πλάτα και μίση της γης, σε τούτη τη βροφάρα περίοδο που οι ισχυροί της γης έχουν επιβάλει το νόμο της ζούγκλας. Το αποκαλύπτουν τα στοιχεία του ΟΗΕ, σύμφωνα με το οποίο:

Περίπου 3 δισεκατομμύριο κροτοκοί της γης, πενάντα και ζώνω κατά στο ίδιο φτώχεια, ενώ την ίδια ώρα η περίοδος των 3 πλουσιότερων ανθρώπων της γης είναι μεγαλύτερη στο ενοχρό εισοδήμα των 43 φτωχότερων χωρών.

Τολούχιστον 19 εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν από την πείνα, ενώ δεκάδες εκατομμύρια παιδιά στις αναπτυσσόμενες χώρες, α ντι να που στον οχλοείο, ζούουν ανα ολοκράτια.

Το αποκαλύπτουν, επίσης, και οι όροι που έθεσαν οι ηγεσίες του ΔΝΤ και της ΠΤ στις φτωχότερες χώρες. Στη συνόδου της Πράγας αποφασίσουν το διασπούν μέρος των χρεών των φτωχότερων χωρών, με τον όρο να υποχωρήσουν σε εκταμίευση ι-δικαιοποιήσεις, βίλιαμα του κράτους πρόνοιας, επεκτελεστική της οικονομίας και άλλα μέτρα, που - εκτός των άλλων αυθεντικών - θα προκαλέσουν και διακωπή του χρέους τους...

Όπως και οι το δεν κανείς, το αποτέλεσμα των διαδηλώσεων στην Πράγα ήταν θετικό και σε μέγιστο βαθμό ενθάρρυναν οι επέτασαν την αγωνία και την ενοχλησία της διεθνούς χρηματιστικής ολιγαρχίας. Όπως επίσης αναμείχθηκε πρόκλησε και στους δεσμοζυμωμένους καταπιεστές της Τεχνας ότι την έμφυση των κομμουνιστών στους δρομους που κρατούνται σημαίες με ομοδορβεία και πλάκα με συνθηματα όπως: «Πάνω από το κέρδος, ο άνθρωπος», «Πράγα, Σιάτλ θα εθνοκαπώσουμε το κεφάλαιο» κ.λπ.

Το αντίπαλο δέος

Και, όμως, οι θύοντες των διεθνών κεφαλιστικών οργανισμών αρχίζουν να αισθάνονται οσοφικά, μέσο στα όρια που οι ίδιοι διαμορφώνουν για το δικό τους κοινωνικο-οικονομικό σύστημα και για την εργατική τάξη και τους λαούς του κόσμου. Οι θεωρίες για τη γλεγόμενη παγκοσμιοποίηση, ως μια αντικειμενική, υποχρεωτική και αναγκαστάτατη διαδικασία κοινωνικής και οικονομικής εξέλιξης, την οποία υπηρετεί η πολιτική των κυβερνητικών των κεφαλιστικών κρατών, αλλά και των διεθνών και περιφερειακών υπερμερλιστικών οργανισμών και ενώσεων, δεν αμφισβητούνται μόνο, αλλά αρχίζουν να βρίσκουν και αντιστάσεις.

Έτσι μετά το Σιάτλ και την Ουασίνγκτον η οκυτάλη πήραν η Πράγα και η Νίκαια. Οι κινητοποιήσεις με τη συμμετοχή διαφόρων, έστα και ανομοιογενών, κινήματων, ενάντια στις συνέπειες και τα δεινά που προκαλεί στην εργατική τάξη και τους λαούς η επιβολή της πολιτικής που υπηρετεί το μονοπωλία και του υπερμερλισμού, έχουν τη δική τους συμβολή στην αναγκαστάτη αντίσταση και καθόδιας του ρόλου των διεθνών μονοπωλίων, αλλά και των ηγετικών υπερμερλιστικών δυνάμεων. Μπορεί το περιεχόμενό τους, η προοπτική που προσβάλλουν, να μην έχουν ενιαία έκφραση με οσφεις αντιμπερλιστικές - αντιμονοπωλιακές προσηλυτισμούς ως προς το περιεχόμενό, στη όλη αυτά τα κινήματα. Έχουν, όμως διεθνή απήγηση και καταβύθια αμοσφείτησης της υπερμερλιστικής τάξης προγμάτων. Γιατί η κατάσταση, μ' αυτές τις κινητοποιήσεις, των ανισπειών της «παγκοσμιοποίησης», δηλαδή του διεθνούς υπερμερλισμού και των μονοπωλίων, είναι ένα βήμα μπροστά, σε σχέση με τη μέχρι τώρα φασομνηστικό «πρωτο» και «εργιστική» εξέλιξη αυτής της «τάξης προγμάτων», που επιβάλλουν στους λαούς, προκειμένου να αυξήσουν την εκμετάλλευση και το κέρδη.

Στην Πράγα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Πογκκομά Τράπεζα, αναγοφρόσαν τη «αυτογεία» της κεφαλιστικής ανάπτυξης, καθώς για τα κράτη του υπερμερλιστικού συστήματος, επιμένοντας φυσικά στην ουσία και στους όρους, δηλαδή στην πολιτική που συμβάλλει στην ισχυροποίηση του συστήματός τους. Οι διαβήτες αναδιορβωρούσες, δηλαδή η πολιτική που ενισχύει τις εξαγωγές και συγχωνεύσεις των μονοπωλίων, σηματούν ένταση των ιδιοκτησιακών, γενικευμένη αντροπή εργασιακών δικαιωμάτων, οπως το δικαίωμα στο σταθερό ημερήσιο εργάσιμο χρόνο, στην γνεία και την κοινωνική ασφάλιση, στην εκπαίδευση κ.λπ. Μόνο που αυτή η πολιτική ενάντια τη γνήνητων των διεθνών μονοπωλίων, μαζί με τη γνήνητων της εκμετάλλευσης, της φτώχειας, της ανεργίας, της εξοβίλισης,

Δεν είναι εύκολο, στους θύοντες αυτών των διεθνών υπερμερλιστικών οργανισμών να συμβιβαστούν τις εντεινόμενες μεταξύ των κρατών του υπερμερλιστικού συστήματος, και ιδιαίτερα των πιο ισχυρών, αντιθέσεις, αλλά και την επιβολή των αντροπαστικών αναδιορβωρούσων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τον εόδημα, μεταξύ των μονοπωλίων αναγνισμωσμο και την κρίση. Και ταυτόχρονα να αντιμετωπιστούν τις αυθεντικότερες κοινωνικές ανισότητες και ταξικές ανισότητες. Οι διαδηλώσεις της Πράγας είναι μια ζώνητη αποβίδη. Όποια παραλήπτη της «αντιπύλης» τους ή να ερωφωμένους, οι αντιθέσεις, τόσο οι ενδομονοπωλιακές όσο και οι ταξικές, που συνεχώς θα εδώνονται, είναι σύμφωνες με το σύστημα που υπηρετούν. Δεν θα απαλλαγούν απ' αυτές, όπως και οι λαοί, από τις ανισότητες και τα δεινά που τους επιβάλλουν. Το ζήτημά είναι, η κατάσταση αυτής της πολιτικής να είναι αυθεντικά αμοσφείτηση των μονοπωλίων και του υπερμερλισμού, ως την αντροπή της εξουσίας που διακωμίζει τόσο το οόδιο εκμετάλλευτικό σύστημα. Η προοπτική που χαράζει ο δρομός του αντιμπερλιστικού, αντιμονοπωλιακού δημοκρατικού μετώπου πάλης για τη λαϊκή εξουσία, μιας λαϊκής οργανωμένης δημοκρατικής πλειοψηφίας, ικανή να αντιμετωπίσει την αντίδραση, ντόπια και διεθνή, που θα οργανώνεται και θα αντιστάσει τη λαϊκή οικονομία, είναι μονομύθος για το λαό μας. Η πορεία υποστήριξη του λαού να μη αποσφαιρισθεί συμβολή και στην ενίσχυση του διεθνούς αντιμπερλιστικού - αντιμονοπωλιακού κινήματος, ως αντίπαλο δέος.

Βρώμικος πόλεμος της ΠΑΚΕ ενάντια στο Συνδικάτο συνεχίζεται

Τον Απρίλη θα συζητηθεί στα Εφόδια Αθήνη η έρευνα της ΠΑΚΕ, με την οποία επιφέρει να σταθμεύει την απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο απέριψε την ένσταση ενάντια στο κύρος των αρχαιοεθνών του Συνδικάτου ως αόριστη.

Υπενθυμίζουμε ότι η ένσταση εκδόθηκε στις 27 Γενάρη, όπου παραβρέθηκαν εκατοντάδες μέλη του Συνδικάτου, τα οποία για άλλη μια φορά δήλωσαν την απόφασή τους να υ-

περασθούν την πρωτόδικη (δικαστική) τους απόφαση από όσους την επιβουλεύεται και θέλει να τη μετατρέψει α-πό άγραφο της ταξικής πάλης και υπερασπίσης των συμφερόντων του κλάδου σε όργανο συμβιβασμού, συνάντησης και ενσωμάτωσης στην αντιεργατική πολιτική της κυβέρνησης.

Είναε σε όλους μας γνωστό ότι η ΠΑΚΕ μέσω του Καραγιάννη πρόβαλε στην κατάσταση παράνομη αμφισβήτηση του κύρους των αρχαιοεθνών με σαφώς επιτηρητά αμέσως μετά την κατάληξη της ε-

κλογής του Συνδικάτου, από τη συντηρητική πλειοψηφία των α-κόσμων και των εργαζομένων στα τεχνικά έργα.

Η ΠΑΚΕ βλέποντας τις δυσνέμιες της να σφικτώνονται επικινδύνως στον κλάδο μας και αφού δεν μπορεί να περιβείσει στο συνδικαλιστικό κίνημα των ακόσμων, προς όφελος των τεχνικών επασιών και της κυβέρνησης, στην οποία είναι πι-στικό τσάρκι και ένα από τα βασικά δκανάλια που στηρίζουν την αντιεργατική τη πολιτική, κατέφυγε στα δικαστήρια, για να ανατρέψει τη θέληση του

κλάδου, η οποία εκφράστηκε με την ύψη προπερασθέντων 18.000 ακόσμων και εργαζομένων στα τεχνικά έργα, που πήραν μέρος στις αρχαιοεθνές του Συνδικάτου μάς.

Το Συνδικάτο χτίστηκε με τους αγώνες των ακόσμων, για να υπερασπιστούν αναγι-στικά τις κατακτήσεις και να διεκρινύουν τα δικαιώματα τους. Μόνο αυτοί έχουν λό-γο και κανέναν άλλον για το ποιος θα είναι αυτοί που θα οργανώσουν την αντίσταση, για την πάλη τους, θα δουλεύουν

ακόσματα για την ενότητα δράση όλης της εργατικής τάξης για την ανάπτυξη των κοινών αγώνων, με όλους αυτούς που τα συμφέροντά τους συνθλιβονται από την αυδοτική δράση των μονοπωλίων και των ιμπεριαλιστών που είναι και αυτοί θύματα της αντιεργατικής πολιτικής της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

ΟΙΟΙ μιά να παραφουρ-σούμε το Συνδικάτο μας. Να σι-μαίστε ΠΑΡΟΝΤΕΣ, όπου μας καλέσει η Διοίκηση, για να μα-ταίωσουμε τα ύψικα σχέδια

της ΠΑΚΕ και όλων αυτών που βουσκονται πίσω της και προσπαθούν να αλώσουν το αγωνιστικό κάρτη του κλάδου, το ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΑΣ.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΜΑΣ ΘΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟ, ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ.

Τα τελευταία χρόνια η χώρα μας δέχτηκε εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες κυρίως από τις γύρω Βαλκανικές χώρες, αλλά και από άλλες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και του Τρίτου Κόσμου. Αυτά τα μεταναστευτικά κύματα υπήρξαν αποτέλεσμα της εντατικοποίησης και εξάρθρωσης των πόλεμων, της καταπίεσης και της σπουδαίας προοπτικής για μια καλύτερη ζωή. Όλα αυτοί οι παράγοντες ώθησαν χιλιάδες ανθρώπους να ξεριζωθούν από τις εστιές τους, στην αναζήτηση καλύτερης ζωής, όπως περσιού συνέβαινε τις παλαιότερες δεκαετίες και στη δική μας πατρίδα.

Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα υπολογίζεται ότι υπάρχουν περίπου 700-800 χιλιάδες μετανάστες, από τους οποίους μόνο 200 χιλιάδες περίπου διαθέτουν πράσινη κάρτα. Οι μετανάστες και ιδιαίτερα οι «νέοι μετανάστες», ζουν συχνά σε συνθήκες απερίγηπτης εξαόσεως, υφίστανται αντισυμβατικό εμπόλεμση, στερούνται στοιχειώδων δικαιωμάτων και αοκείτα σε βάρος τους παλιόμοιρη κατάσταση, κάποτε με τρόπους που έρχονται σε αντίθεση με κάθε έννοια ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Μετα σε αυτό το πλαίσιο, το σχέδιο νόμου για την «Εισοδο και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια» κατατέθηκε από την κυβέρνηση για αόληση στη Βουλή.

Με το νομοσχέδιο η κυβέρνηση θέλνει να μην επιβηίτη την αντιμετώπιση του ζητήματος στις πραγματικές του διαστάσεις. Η ρύθμιση των άρθρων 68-69 δεν περιλαμβάνει χιλιάδες μετανάστες που ζουν παρνομα στη χώρα μας. Με τον τρόπο αυτόν παρατηρείται η αιοχηρή εκμετάλλευσή τους με τα χαμηλά μισθολογία, τη μη εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων, εντόνισμα έτσι παράλληλα των ανταγωνισμών στους Έλληνες και στους αλλοδαπούς εργαζομένους.

Η κυβέρνηση δεν επιβηίμε να προχωρήσει στην αναγκαία πρόληψη για την αντιμετώπιση του ζητήματος, που είναι η νομιμοποίηση των μεταναστών που ζουν σήμερα στη χώρα μας και η παροχή σε αυτούς ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στον εργασιικό τομέα, όπως κοινωνικά παροχές κ.λπ. Το μέτρο αυτό έχει εξαλλοι εφαρμοστεί σε πολλά κράτη της Ε.Ε.

Με τα τέτοια λοιπ ανθρωπιστικά και δικαιωσιονικά για τους μετανάστες θα συνέβαινε απορροσιστικά στη βελτίωση των σχέσεων Ελλήνων και μεταναστών, θα επιτάχυνε την ενισιοποίηση των διεδικητικών δυνατοτήτων των συνδικάτων και των άλλων μαζικών φορέων, θα βοηθούσε στην υπερασπίση των κατακτήσεων των εργαζομένων, θα ε-μπλοκίσει την κοινωνία μας με τη γόνιμη ανταλλαγή και συμβίωση διαφορετικών πολιτισμικών στοιχείων. Επίσης, θα μέγαλε τις κοινωνικές εστιές που οδηγούν σε εστιές παραβίατικότητας που

Γαντζωμένοι επί Μεσοπέλας ψάχνοντας για μεροκάματο. Το σκαλοβάτρωτο στην αόχηρη εκδοχή του

Νομιμοποίηση και ίσα δικαιώματα για τους μετανάστες

σχετίζονται με την έλλειψη άδεια παραμονής.

Επίσης, η λύση αυτή θα εξαλείφει τις αντιθέσεις που έντεχνα καλλιεργούνται ανάμεσα σε Έλληνες και αλλοδαπούς εργαζομένους, θα βοηθούσε στην αναόληση της οικονομικής δραστηριότητας, κυρίως των μικροεπιχειρημάτων και εμπόρων νέων, στη αόληση της καταναλωτικής δυνατοτήτων των μεταναστών, θα τόκωνε τα φορολογικά έσοδα και την κοινωνική ασφάλιση μέσα των εισοδημάτων τους.

Τέλος, μια τέτοια μαχητήρη των μεταναστών θα λειτουργούσε ως ο καλύτερος προεβηίτης για τη δηλωματική της χώρας μας, για τη στερέωση φιλικών σχέσεων με τους γύρω λαούς και τη κυβέρνησης, θα συνέβαλε σημαντικά στην οικοδόμηση κλίματος φιλίας, ισότιμης συνεργασίας και αλληλεγγύης.

Αντίθετα, οι πολιτικές που ακολουθούνται παρατείνονται το ανθρώπινο δράμα των μεταναστών, την υπερεκμετάλλευσή τους, την εξεστρατευτική μεταχείρισή τους, την ώθησή και τον εξαναγκασμό χιλιάδων νυνικών στην πορεία, την ανάπτυξη κινικαίτηται πακοδόμησης εκμετάλλευσής. Η νομιμοποίηση των μεταναστών είναι επιβεβλημένη, όχι μόνο από άποψη ανθρωπιστική, αλλά και γιατί είναι προς όφελος του Ελληνικού λαού.

Εκτός αυτού χρειάζεται η χρήση γυνότερης μεταναστευτικής πολιτικής που θα βλέπε το ζήτημα με γνώμονα τη σταθερή χάροσή από τη χώρα μας και πολιτική ισότιμης συνεργασίας, ανάπτυξης της φιλίας και της συνεργασίας με τους άλλους λαούς.

Και με την έννοια αυτή, μια σειρά από διατάξεις του νομοσχεδίου για τη μετανάστευση είναι

πραγματικά καταδικαστέες από τη δημοκρατική κοινή γνώμη και πρέπει αποδοπισίτε να μην υφιστάσθουν. Ενδεικτικά και μόνο να αναφέρουμε τις πλέον χαρακτηριστικές:

1. Διατηρούνται ή επαναφέρονται οι καταστολικές διατάξεις σε βάρος του νυνιού μετανάστη (αύξηση ποινών, απαγόρευση υπογραφής συμβολαιογραφικών πράξεων, αόληση προτίμων, κατατοπιστικές διατάξεις κ.λπ) με παράλληλη επαναφορά και διεύρυνση της ισχύουσας μέχρι σήμερα και καταδικασμένης από την κοινή γνώμη απαγόρευσης της πρόσρασης του αλλοδαπού σε οποιαδήποτε δημόσια ύψηρία.

2. Προβλεπεται το απαράδεκτο καθεστώς της αινώδους του μετανάστη με συγκεκριμένη εργασία και θέση εργασίας, γεγονός που δημιουργεί ένα απαράδεκτο καθεστώς ιδιαίτερης εξάρτησης και δουλείας, συνάμα υπερέμει και αντιανταγωνιστικό περσιόριο τη ελευθερία του πρσιούπου, ύπαστους στους μετανάστες στην εκμετάλλευσή και στους εκβασίωσών των εργοστάσιών.

3. Η θέσπιση διαδικασίας πρόσρασης των μεταναστών από Ελλάδα ερσοδύτη μετά από πρόκληση είναι τόσο πολυπλοκή και χρονοβόρα, ώστε είναι αμφίβολο και αν θα μπόρεσε να εφαρμοσθεί, καθώς ούτε στις ανάγκες της αγοράς δείχνει να ανταποκρίνεται. Συνεπεί αυτού θα είναι η συνέχιση της εισοδού παράνομων μεταναστών με όλες τις αρνητικές επιπτώσεις που προκα-φεβήθηκαν.

4. Εισοδόντα διατάξεις που απαιτούν και επιβάλλουν λογικές και πρακτικές καταδόσεις, ενώ παράλληλα ποινικοποιούνται καθημερινές ανθρώπινες σχέσεις (φιλοξενία), πρόσραση σε δημόσιες ύψηριες κ.λπ.). Για παράδειγμα, υπό το φόβο της καταδόσής τους στις αρχές με αναπόνομο τρόπο αποκλείονται οι μετανάστες από το αόστημα υγείας, είναι αποκλείονται επίσης από την εκπαίδευση τα παιδιά των νυνιού μεταναστών.

5. Αναγορεύονται οι διαδικασίες πολιτογράφησης σε σχέση με τα όσα ισχύουν σήμερα και αντίθετα με τις τάσεις που ισχύουν σήμερα στην Ε.Ε.

Είναε καιρός να αντιμετωπιστεί το ζήτημα με το μοναδικό τρόπο που συμφέρει στον ελληνικό λαό, στους μετανάστες, στην βηίτη και στη φίλη των λαών με τον μοναδικό τρόπο που ανταποκρίνεται στις αρχές του ανθρωπισμού και των αξιών που έχει κατακτήσει η αφρωσύνητάς. Καλομήνη την κυβέρνηση να νομιμοποιήσει τους μετανάστες που ζουν σήμερα στη χώρα μας και να απορροεί όλες τις αντιμεταναστευτικές και αντιδημοκρατικές διατάξεις του σχεδίου νόμου. Εκκραύμε επίσης τη βεβηίσότητα ότι ο ελληνικός λαός σύσσωμος, στο πλάι των μετάν, θα διεκδικήσει και θα επιβηίμε να θέσει τα θεμέλια για την επίλυση του ζητήματος.

Το 58% των κρατικών εσόδων, που κατά κύριο λόγο συγκεντρώνονται από τη φορολογική επιβάρυνση των λαϊκών στρωμάτων, θα το τσεπώσουν οι τραπεζίτες - δανειστές του Δημοσίου και οι δαπάνες στρατιωτικού χαρακτήρα ή ανάπτυξης των μηχανισμών κρατικής αποστολής.

Εργαλείο ανακατανομής υπέρ του κεφαλαίου

Οι οικονομικοί υπαυγιοί κρατών με χαμηρό τον αντιλαϊκό προϋπολογισμό του παρελθόντος

Την κυβέρνηση και το οικονομικό της επιτελείο δεν πρέπει να τους αδικούμε. Κάθε τους κίνηση, απόφαση και μέτρο, κινούνται με απορρογική οπισθοστροφικότητα στην κατεύθυνση που έχουν υποδείξει και οπισθαίσει οι εκπρόσωποι των κανονικών εσόδων, που βρίσκονται στην πολιτική και οικονομική εξουσία του τόπου. Αξιοποιούν με τον πλέον προοραγικό τρόπο κάθε εργαλείο που έχουν στη διάθεση τους, προκειμένου να φέρουν σε πέρας την υπόθεση της πλήρους συνδιεθνώσεως, τόσο της οικονομίας, όσο και της κοινωνικοπολιτικής θέσης - ρόλου των τρέχων και των κανονικών στρωμάτων της χώρας. Η «επένδυση» που επί τόσο χρόνο έχει κάνει η οικονομική αλιεία στις μετοχές του κυβερνητικού κώματος, αποδεικνύεται προσδοκώμενη και αποδοτική. Η πλέον «φρεσκο» απόδειξη είναι ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2001, που αποτελεί τη πρόσοψη στη Βουλή και η υλοποίηση του όρατος όαν γράφονται αυτές οι γραμμές. Οι συνθήκες που τελευταίου προϋπολογισμού που καταρτίστηκε, οι ιδιαιτερότητες, οι εκρήξηση μεγάλων έργων και επενδύσεων σε εκπροσώπους του κεφαλαίου, είναι ειλικρινές προδογισμοί. Είναι πολιτικές που θα υλοποιούνται συστηματικά, μέχρι τη στιγμή που οι θιγόμενοι της συνειδήσεως τους τε επισημάνουν δυναμικά και τη συντήρησή στην πράξη. Βέβαια, το περὶ δεξαμενής πολιτικής ή της πολιτικής που δεν περιέχει εκπαιδευτικές, πολλές φορές λεπτομερείων και πολεμολογικές επιπτώσεις μιας πολιτικής όπως του κρατικού προϋπολογισμού από συγκριμένη περίπτωση, που οι επιπτώσεις αυτές δεν είναι τίποτα άλλο από τη διαιώνιση και διαίτηση ενός συστήματος που θέλει να ορμήξει προσοδογικό μεγαλύτερο εισοδήματό που το κράτος, με στόχο τη μεταρρύθμιση ως κέρδος για μια μικρή ομάδα του πληθυσμού της χώρας. Με δυο λόγια: Η κυβέρνηση γνωρίζει πολύ καλά ο πόσοι μπορεί να τον πάρει και οι πόσοι πρέπει να τον δίνουν. Από αυτή την όψη, καλά είναι οι μη διορισμένες της προνοήσεως το ποσοστό στατιστικό, που στηρίζονται αποκλειστικά

στο επίσημο μεγέθη που περιλαμβάνονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό που κατατέθηκε στη Βουλή.
Το σύνολο των εισοδημάτων που ονομαζόταν να υπέρβη τον 2001 εκτιμάται ότι θα φθάσει το 44,2 τρισεκατομμύριο δραχμές. Πρόκειται για το περίφημο ΑΕΠ της χώρας.
Ο Τακτικός Προϋπολογισμός του Πρόγραμμο Δημοσίων Επενδύσεων της επόμενης χρονιάς, ξεπερνά συνολικά το 19 τρισεκατομμύριο, και θα φθάσει τα 19,2 τριτ. δηλ. Αρα, μέσα του συστήματος εισοδησεών φέρων και άλλων δημοσίων εσόδων, η κυβέρνηση συστηματικά με τον πλέον ενεργό τρόπο στην ανακατανομή του 43% των ετήσιων εισοδημάτων. Αυτή αποφαρίζει από ποια στιγμή θα εισπράξει από ποια θα διασπασθούν το ο-στρονομικό αυτό ποσό.
Αν επιχειρησώμεθα να δοούμε τι... πηγές των εσόδων, δού το αποτέλεσμα: Το φορολόγιο -οσοδο θα φθούσον το 11,8 τρισεκατομμύριο δραχμές. Το ποσό πληρώνον το σημαντικό μεσοπρόθεσμα μέρος αυτών των φόρων (μεσών ή εμμονών) δεν πρέπει ποτέ να ξερχεται. Αποσπαστή κύριο από το εισόδημα που έχουμε οι μισθοί, οι συντάξεις και μαζί τους οι αυτοσπογο-

λοιμωμοί βιοτέχνες, επαγγελματίες και έμποροι.
Μεγάλο μέρος από το υπόλοιπο, το θεωρούμε μη φορολογικό έσοδο του Προϋπολογισμού, ουσιαστικό και παράλληλο, αυτό που το λαό πληρώνει, αυτό και πρόκειται για κρατικές εισπράξεις που προέρχονται είτε από το Επαιτήσιο της δημόσιας περιουσίας (772,5 δισ.), είτε από τον κερδοσύντο των ΔΕΚΟ (1,1 τριτ.). Πρόκειται, δηλαδή, για ποσό, το οποίο στην πραγματικότητα μάλιστα ονομαζόται είναι το αποτέλεσμα της επένδυσης της περιουσίας του δημοσίου κράτους με το λεγόμενo λούρι επί θετικότητας και ταραποροδίδεται στο μεγάλο κεφάλαιο.
Βέβαια, από πηγές αποκαλύγεται ότι ποσό που προέρχεται από το διάφορα τομεία της ΕΕ, το οποίο όμως είναι προσποροσούμενο ή το πονή στο τομεία των μεγαλοεπιχειρηματικών ομάων που αναλαμβάνουν διάφορο έργο, μέσω του επονομαζόμενου Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.
Ιδιαίτερο αποκαλυπτικό για την ουσία, το περιεχόμενό της είναι ολιγοπλητικές επιπτώσεις της οκαομένης οικονομικής πολιτικής είναι και ο τρόπος που διαπονείται το συντηπτικό μεγαλύ-

τερο μέρος των ποσών που συγκεντρώνονται στον κρατικό προϋπολογισμό. Πρόκειται, για στοιχεία, που ού το καθορισμένα στοιχεία, διαπονται το ερρωτικό πλαίσιο, στο οποίο η όργισμο τάξη έχει κατακόρυφα τον ελληνικό λαό, αλλά και την ποσεία ολιγοπλητικής της χώρας. Από τις δαπάνες λαών.
Τουλάχιστον 7,1 τρισεκατομμύριο δραχμές θα πληρωθούν σε διάφορες τράπεζες και χρηματοοικονομικούς οκάους, για την πληρωμή χρεών και τόκων στο πλαίσιο της εξυπηρέτησης του δημοσίου χρεώσε. Πρόκειται για το 43,3% των συνολικών δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού.
Ακόμο 2,5 τρισεκατομμύριο δραχμές θα καταβληθούν για το φανερό ΝΑΤΟϊκό εξοπλιστικό πρόγραμμο, για άλλου ειδικού διαποτισμένους στρατιωτικές δαπάνες και για την ανάπτυξη των κρατικών μηχανισμών καταστολής.

Μένο για τις παραπάνω δαπάνες, που όπως και ο τελευταίος πολιτική αντιλαμβάνεται, κομμό ολιγοπλητικής σχεση δεν έχουν με την προώθηση της όποιου... «κοινωνικής πολιτικής», καταβοθίζεται το 58,5% των συνολικών δαπανών του Δημοσίου. Αν, μάλλον, στο ποσό αυτό προ-

οθέσουμε τους μισθούς και τις συντάξεις περίπου 770.000 δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων που πληρώνονται από το Δημόσιο, το παραπάνω 9,6 τρισεκατομμύριο φθάνουν το 12,6 τοι. ή περίπου το 77% των συνολικών δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού. Αν από το υπόλοιπο 23% αφαιρέσουμε τις αναγκαίες δαπάνες για τη συντήρηση του κρατικού μηχανισμού, ο κοβόμενος καταλόγεται πόσο κόφιες είναι οι κυβερνητικές θρομβολογίες για τη διένεση «κοινωνική πολιτική» και προσανατολισμού της οκαομένης πολιτικής.

Κα βέβαιον δεν πρέπει να ξεχνούμε και το φανερό «μηνούδα», το ερώτο χρέιμο που προβλέπεται να δοθεί το 2001 στους εκπροσώπους της οικονομικής αλιείας, από τον Προϋπολογισμό. Το ποσό θα είναι τουλάχιστον 2,8 τρισεκατομμύριο δραχμές. Πρόκειται για το κοινόβιο του ΠΔΕ, που μπορεί ναν από μερικό χρόνο να αποτελέσουν επενδυτικό κοινόβιο για δημοτικό έργο που τότε ονόταν στο κοινωνικό σύνολο, σήμερα όμως η συνείδηση είναι επαλώς διαφορετική. Είναι το ποσό των ομοειδών που εισπράτουν διάφορα επιχειρηματικά όφελος, που όη μόνον αναλαμβάνουν την κατασκευή έργων, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις τους εκχωρείται και η διαχείρησή τους, κάτι που ισοδυναμεί με την εξοφάληση ιδιότερο υψηλής κερδοφορίας για πολλά χρόνια ή και δεκαετίες.

Αυτή είναι πάνω - κάτω η ουσία του κρατικού προϋπολογισμού της επόμενης χρονιάς, που μπορεί να ναι κομμάτι εκπληξέσε, σε κομμό όμως περίπτωση δεν μπορεί να απορριπεί και η ουσία του: Το γεγονός, δηλαδή, η ύλη εκτέλεση του θα οδηγήσει στη διαίτηση του χρομώσεως χωρίς τις διάφορες κοινωνικές ταξείες και ομοειδές της ελληνικής κοινωνίας. Τέτοια ειδήσε «κομμοί» έχουν ύστατο τους οι κυβερνήτες και όσοι άλλω όμμοερευτημένοι με το συμφέρον του μεγάλου κεφαλαίου, στην πορεία πονή τον ΟΝΕ. Νο εξοφάλητο οι όροι, ώστε και η δημοκρατική πολιτική με τον προϋπολογισμό το δυναμώσει όλο και περισσότερο την οικονομική οκαομολία των πολλών, για να προσποιηθούν «κρήνη στους ολίγους». Μας ξεκόμο τραπεζιτοκρατικές δεκάδες μεγαλοεπιχειρηματικές πολυεθνικές και στρατιωτικοβιομηχανικό οκαομμοί του το τελευταίου οκαομμοί δασκομμοί και τραπεζοκομμοί, την ίδια όρα που η πλειοψηφία του ελληνικού λαού στενοδεί κατά όση της επιπτώσεως και της συνειδήσε που προκαλεί η ολλήπητη εξαγωγή για το 25% του λαού, ο ενεργός των 550.000 ολλήων, η κομμοήρηθε οφειδές ήτο και αναφέρεται για το σύνολο των λαϊκών οικονομικών, η πολιτική συστημική λιτότητας και συστηματική υποδότηση των συνθηκών ζωής όλων μας.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Προτιμούν το θάνατο απ' τα «λευκά κελιά»

Απ' τις 20 Οκτώβρη 2000 οι 816 πολιτικοί κρατούμενοι στην Τουρκία έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας διαρκώς. Την 30ή μέρα οι εκτός απ' αυτούς σφασιάζουν να συνεχίσουν την απεργία πείνας μέχρι θανάτου διεκδικώντας το δικαίωμά τους και κυρίως αρνούνται να μπουν στα λεγόμενα «λευκά κελιά». «Θα πεθάνουμε αλλά στο κελιά δεν θα μπούμε», ήταν το μήνιμα των κρατουμένων. Το «λευκά κελιά» (φυλακές τύπου F, όπως τις ονόμασε ο κατασκευαστής τους), ομαρκανική εμπνεύσεως, είναι ορισμένο ατομικό κελιά. Μάλιστα, όπως αναφέρεται στη συνέντευξη Τύπου, οι αντιπροσωπική επιτροπή του ΝΑΤΟ έκανε πρόταση στο κράτη - μέλη του για την μετατροπή όλων των φυλακών σε ατομικά κελιά.

Συγκλονιστική είναι η επιστολή που έστειλε προς την Οργάνωση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων της Τουρκίας ένας πολιτικός κρατούμενος, ο οποίος περιγράφει την κατάσταση που βιώνει σε αυτό το κελιά: «Εδώ δεν είναι ζωή, 2-5 βήματα οπόσταση, 2-3 βήματα ευρήματα: τουαλέτα, νερόζυγιο μπάνιο, καρέκλα. Μια βιβλιοθήκη, που δεν ξέρω για ποιο λόγο βρίσκεται εδώ. Ο φραγμός σας ένα μικρό κελιά, μπωρώ να πω σαν ένας τόφρος. Το πιο φοβερό... δεν βλέπω καθόλου να καθόλου ήλιο. ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ ΜΑΣ ΘΑΨΑΝΕ».

Στάχτες που καθεστώς της Τουρκίας είναι η πλήρη σπομάση των πολιτικών κρατουμένων. η παρόδοσή τους στο φασισμό και ο εξαναγκασμός τους να εγκαταλείψουν τις ιδέες τους. Αυτός ει-

ναι ο λόγος που η Τουρκία επιδοκίμα να βάλει τους πολιτικούς κρατούμενους σε κελιά σπομάσησης στις φυλακές. Στα μονάκια κελιά θα υποβάλλονται σε βασανιστήρια και θα ολοκληρώνεται η εκτέλεση των κρατουμένων.

Είνας χαρακτηριστικό μιας η εγκληματική, που υπογράφτηκε στις 6.1.2000 από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δικαιοσύνης και Υγείας της Τουρκίας, προβλέπει τη μετατροπή των φυλακών στα μονάκια F και την κράτηση των πολιτικών κρατουμένων στις φυλακές αυτές. Έτσι, όλοι οι πολιτικοί κρατούμενοι θα μεταφερθούν σε ορισμένα ατομικά κελιά. Η επικινδυνότητα μεταξύ τους θα απογορευτεί και δεν θα έχουν ελεύθερο επικοινωνία. Η επίσκεψη των δικηγόρων θα γίνεται

σώφωνα με ειδικές πομπές, που προβλέπουν, ανάμεσα στα άλλα, την παρακολούθηση των συνομιλιών τους με τους κρατούμενους και την απαγόρευση του δικηγόρου να έχει μαζί του ακόμα και το φύκελο της υπόθεσης. Σε περίπτωση οσάδενας, η μεταφορά στο νοσοκομείο είναι αδύνατη, αν δεν εγκριθεί και από το τριό υπουργείο. Μια δουλκόριο που μπορεί να διαρκέσει μέχρι κι εμάς μέχρι και στο μεταξύ οι κρατούμενοι να έχει πεθάνει.

Όπως μπαίνει στο «λευκά κελιά», χάνει την οίσηση του χώρου και του χρόνου και εξοφανίζονται τα αντανολογικά του. Ο κρατούμενος χάνει την προσωπικότητά του μετά από μακράς διαρκώς σπομάσηση.

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Αγυρα (επάνω) για τους κρατούμενους στις φυλακές με τα απάνθηρα «λευκά κελιά»

Να στηρίξουμε όλοι τον δίκαιο αγώνα τους

Σε 18 φυλακές, 816 πολιτικοί κρατούμενοι των κομμάτων ΔΗΚΡ-Σ (Επισυντακτικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο), ΤΚΡ (Μ-Η) (Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας, Μορξιστικό - Λενινιστικό), ΤΚΡ (Κομμουνιστικό Εργατικό Κόμμα Τουρκίας), ξεκίνησαν στις 20 Οκτωβρίου απεργία πείνας διαρκώς. Στις 19 Νοεμβρίου οι 100 από αυτούς, που βασίζονται εγκληματικά σε 13 φυλακές μετρεύουν τον αγώνα τους σε απεργία πείνας μέχρι θανάτου, ενώ και οι υπόλοιποι συνεχίζουν την απεργία πείνας διαρκώς.

Το μοναδικό όπλο που διαθέτουν για να αντισταθούν στην πολιτική των φυλακών τύπου F είναι το σώματό τους. Οι πολιτικοί κρατούμενοι δηλώνουν σπομάσηση να πεθάνουν, παρά να μεταφερθούν στα κελιά, σύμφωνα πιστά στην ιστορία τους (απεργία πείνας του 1996 και του 1984). Ηρή δεκάδες πολιτικοί κρατούμενοι αντιμετώπιζαν ποδηλάτια υγείας, ο πόη το συνεχίζουσα απεργία πείνας, ορισμένοι ενγύρωμα σπομάσησε μορφή απεργία, περπατώντας μέχρι να ικανοποιηθούν οι αιτήματά τους.

Στην Τουρκία οι μέτρες των πολιτικών κρατουμένων ξεκίνησαν απεργία πείνας μέχρι θανάτου σε ένδειξη αλληλεγγύης λέγοντας: «Δεν θα στείλω με το παιδί μου μόνα τους στο θάνατο. Κι εμείς θα πεθάνουμε μαζί τους στηρίζοντας τον αγώνα τους μέχρι τη νίκη».

Κινητές αλληλεγγύης πραγματοποιήσαν σε εθνικά και διεθνή επίπεδα. Συμμετέχουν πολιτικοί κρατούμενοι από την Τουρκία και την Ευρώπη που βρίσκονται εγκλωπισμένοι στις φυλακές της Γερμανίας, της Ολλανδίας και της Γαλλίας, έχοντας ξεκινήσει απεργία πείνας εδώ και εβδομάδες. Επίσης, συμμετέχουν πολλοί πολιτιστικοί σούλλογα και πολιτικές οργανώσεις που εδρεύουν στην Ευρώπη. Στην Τουρκία, μέχρι σήμερα πραγματοποιήθηκαν πολλές διαδηλώσεις - διαμαρτυρίες όπου δεν έλειψαν οι βιολογικοί, οι αλληλεγγύες και το βασανιστήρια. Στην Αγυρα, στις 25 Νοεμβρίου, πραγματοποιήθηκε πορεία στην οποία συμμετείχαν πάνω από δέκα χιλιάδες επωνοστές και δημοκράτες οπιστεκτικέμοι στην πολιτική των κελιών τύπου F, πολιτική που σχετίζεται στην πλήρη εξόντωση των κρατουμένων. Ο αγώνας συνεχίζεται και αναβιβάζεται. Η αντίσταση για το κλείσιμο των κελιών σπομάσησης να γίνει δική μας υπόθεση,

ός καλούμε να σποθείτε στο πλευρό των πολιτικών κρατουμένων που δεχονται να πεθάνουν, αλλά ποτέ δεν παραδοθούν, να στηρίξουμε μαζί τον δίκαιο αγώνα τους. Τα αιτήματά των κρατουμένων είναι:

1. Να καταργηθούν σφεούς το λευκό κελιά σπομάσησης.
2. Να καταργηθεί οσάδενας ο αντιπροσωπική οσάδενας, Ν. 3713, ο σποικός κατηγορητών έναν αλόδηλο λαό ως «τρομοκράτη», καλύτερη το βασανιστήριο και νομμομοική τις εκτελέσεις και τις δολοφονίες.
3. Να καταργηθεί το «τρομακτικό πρωτόκολλο μεταξύ των Υπουργείων Εσωτερικών, Υγείας και Δικαιοσύνης», το οποίο καταποθεί τα δικαιώματα των κρατουμένων και να τούτοι σπομάσησε η σπομάσηση και να τούτοι ισχυρή περιβλήση. Με το ίδιο «πρωτόκολλο» εμποδίζεται η σπομάσηση των καθηκόντων των συνηγόρων, οι σποικοί υποβάλλονται σε εξελετιστικές έρευνες.
4. Να καταργηθούν σφεούς το Ειδικό Δικαστήριο Κριτικής Ασφάλειας και να αντικατασταθούν όλοι οι σπομάσησε και οι διατάξεις που έχουν εκδοθεί μέχρι σφεούς.
5. Να διατηρηθεί ο περιοδικός έλεγχος των φυλακών από δικηγόρους των δικηγόρων σούλλογα, από γιατρούς και από μέλη των Οργανώσεων για το Ανθρώπινο Δικαίωμα και των άλλων δημοκρατικών σφεούς.
6. Να δοθούν από δημοσιότητα το σπομάσησε των υπεύθυνων των δολοφονιών των κρατουμένων σπομάσησε μας και οι διαδικασίες να παραρτηθούν από δικαιοσύνη και να δικαιοσύνη με διαφορετικές διαδικασίες.
7. Να σπομάσησε οσάδενας οι σούλλογοροι που έχουν τραυματιστεί κατά τις επίσταδες του κοσποσποσάδες ενάντια στους φυλακισμένους, καθώς και όσοι έχουν υποστεί οσάδενας οσάδενας βλάβες στην υγεία τους από την απεργία πείνας μέχρι θανάτου του 1996.
8. Να δοθούν οσάδενας από δημοσιότητα το σπομάσησε των υπεύθυνων για τους βασανισμούς πολιτικών κρατουμένων στο Αστυνομικό Τμήμα και στο άλλο κέντρα προφυλακής. Ο δούδατες να παραρτηθούν από δικαιοσύνη και να δικαιοσύνη.
9. Άμεση κατάργηση όλων των αντιδημοκρατικών νόμων για την καταδίωξη των αγώνων των λαών για ελευθερία και δημοκρατία.

